

پیرۆکت له ننگه

زایهر عبدالله

1983 / 11 / 17

ههولێر

جاریکی دیتبێ وزاری له زاری دا که پابیت زوو شاره زای ده مارگیری به که ی ده بپیت .. بریا وه ها زوو به م چوونه رازی نه بایت .. خوزگه به دایکت ووتبا « که ی ئەم » سه لیم به گله یی به « باپیری منه ! من تا نیستا ههستم به هیچ سوزو نزیکیکی ئەم نه کرده » ، له پر ههلسایته سه ربی ، چی تیدایه هه ر نیستا ده چپته لای دایکت و پهی ده لێ ی « دایه گیان چ خۆت ماندومه که نه ده چمه لای نه خوار دینیشی بۆ ده به م » .. له م که ین و به ینه دا بوویت نه تده زانی چی بکه ی ، بچی یانه چی ؟ دیسان ده ماره سندان کوشتی به که ت دلی خاو کرد پته وه .. له شوین خۆت حه په سایت ، که وتیته خه یالیک ی قوول : چاوت له موله ق راوه ستا .

خوشکه ده سالی به که ت له بهر هه یوان بوو هه رکه تو بریاری چوونه لای باپیره ت دا .. به زه رده خه نه وه هاته به رده مت و به تکاوه کووتی « کاکه که رده چپته لای باپیره منیش به ره » .. ده فهرموو ! مرووف وا دل نه رم و به سوزه نه خوازه لا مندال ... خوشکه که ت ده لێ ی له یادی چوو هه چه ندان جار دراوه ته بهر « سوله » ره شه قالب به تاله که ته نیا له بهر نه وه ی سه ریکی له ده رگای حه وشه هه لکیشاوه ! یان قول و باسکی رووته و کراسیکی نیو قولی له بهره ... مندالی واچی به ؟ که ر

دوا جار هه رکه دایکت زور کرو زایه وه و به تکاوه پهی ووتی « روله باپیری خۆته ، به خراپه ی نه و مه که ... بچو سه ریکیشی لیده : داوای شو ربای برنجی کرده بو ی به ره » .. دلت نه رم بوو ... سه ری ره زامه ندیت بو هه ژانده .. دایکیشته به ک پهی رابوو تا شو ربا برنج ناماده بکات .

له وه ته ی وه بپیرت دی و ده فامی : به چاوی خۆت نه تدیوه نه و بنیاده مه ی پهی ده لێ ی باپیره ، بزه ییکی بیته ... ددانه کانی وه ده رخوا .. ته نیا زه رده خه نه ییک نه وه ک پیکه نین .. سه ره رای نه مه ش له خت و خورایی تف و تیبه لدان و نه تک و جنیو فروشتن ... ، هه ر به لاییکه بو خوی : جنیوو قسه ناخوش و تیبه لدانه که بیته بیرکه وته وه ... په شیمانی دایگرتی بچی ؟ یان نه چی ؟ ناخر نه وه گفتت به دایکیشته دا که سه ردانی بکه یته ، رقت هه لسا ، ئی توخوا نه مه داوایه کردویه تی ، ؟ ئەم شو ربا برنجه سندان کوشتی به چ بوو داوای ده کات .. ده ک به ره شناوی بیته ، هه رکه زرفنجی کرد به کسه ر گیانی ده رچپیت ... نانا خوا نه کا .. مرووف که پیربوو پپو یسته ریزی بگیریته ، دهستی یارمه تی و به زه یی بو دریز بکریته ... راسته له گه ل گشتمان هه ر خراپه .. شه راوی به به گله یی به ... له زور گله یی کردنی ، ناومان ناوه « سه لیم به گله یی » هه رکه سیك

قولی رووت کات یا بچیته بهر ده رگا ... توش هیچ وه لامت نه دایه وه ته نیا به تیل چاوسه بیریکت کردو بوی گرژی به وه وهک بی بی بلی بی « هه ی نه قام ... بهسته زمان ، نیستاش داغی پشتی دهستت هه ر ماوه بوته نیشان و لیت نابیته وه چونه وا زووبیرت چوته وه ؟ » نه میش تیگه بی و گه راوه به ره یوان .. نه نه م دهنگ و نه توش دهنگ .

تا بولی پینجه می سه ره تاییش وهک زور به ی مناله کانی گرهک پاش قوتابخانه خه ریکی یاری کردن بوویت ... جیهانی منالی به کجار بی دهخله .. پرده له ساکاری و دل پاکی .. گریان و بیکه نین و چه زو بزوی و تورپیی و شیریی بردن و جار جارهش خه م ! منال سهیره ، هندی جار مرو موچ و تورپه و توش و گرینوک و دل ناسک ده بیت بی نه وه ی بزانیته بو ؟ هه ر به م شیوه یه ش ده داته تریقه ی بیکه نین و بزه ، باوهش له که س و کاره نزیکه کانی و هر دینی و مرچ مرچ نه م لاونه و لایان ماچ ده کات ؛ سه رتا پای یاری به کان هه ر له خوت ده هات ؛ په لیکانی و که لایانی و کولاره فراندو توپی بی و جار جارهش لگاوو شیروخه تیش .. به کجار زور چه زت له یاری توپی بی بو ، که له قوتابخانه ده گه رایته وه په رتوکه کانت تور فری ده داو « لای چه ساری » خوت بگره هاتم .. له گولچپاتی مه علان بووی .. هه رکه ده گه پشتیته گوره پانی یاری گولیان بو چول ده کردی ، ده بوویته گولچی .. زورت که یف به خوت ده هات .. به حیسابی خوت هیچت له « یاشین » که متر نه بوو ... دار با به رد با توپیان بو هه لدا پای خوت فری ده داو ده تگرته وه ! هه رگیز به هه وه نته توپت لی نه ده رویشت نیستا پاش نه مهنده ساله که جار جاره له « ده وام » ده گه ریپته وه له بی تاقه تی ده بیته میوانی « ته له فزیون » که لیک جار یاری توپی بی پیشان ده دات ، زور مه یلی بی نادهیت ، واق و ورماو له دیار گولچی نه م سه رو نه وسه ر داده نیشیت ، مندالی و گولچپاتی خوت بیرچوته وه که چون خوت له خرتوری وهرده دا ... سه یرت بی دی چون بیست و دوو که س په دوا ی توپیکی لاستیق ده که ون .. چما له بیرت کرد تاقه گولچی گه رکه کی خوتان هه ر تو بوویت ، کامه یاری و قوشمه تو به شدار بوویتایه چه تمن سه رکه وتن بو نیوه ده بوو ، به تایبته تی گه ر بهر له چوونه یاری پارچه سه مونیک یان دوو سی کیککی به « عینه گت » خوار دبا ، هه ر ده بویته په لیک ..

زستان و هاوینت بو نه بوو .. قور چ ده لی تو زو خول چ ده لی .. نه رز هه ر نه رزه ...
روژانی باران و قور و چلپاو سه رتا پای جل و به رگت بگره ده مو چاویشت جی جی به قور سواق ده درا ... شه لوا ره که شت جگه له قورپیکی نه ستوری سه رچوکه کانت و به رسکت ، لای دوا وه ی به هوی قونده ره لاستیق ه فش و فوره که دیمه نی سوار پاسکیلیکی ده نواند که پاسکیله که ی چاملغی لی کرابیته وه ... هه مو روژی نه مه حالت بوو ... نیوارانیش پاش کوتایی هاتنی یاری ده گه رایته وه مال ... به نهینی و بی دهنگ ده رگای چه وشه ت ده کرده وه به ژوور ده که وتی .. تا وه کو با پیره ت نه تبینی زوو خوت له ژووری بنه بان ده کوتا ... به په له په ل شه لوا ره که ت له بهر ده کرده وه به هه لگیرا وه یی هه لته ده واسی ، نیواره بیکیان هه رکه به م به زم و ره زمه گه رایته وه « بوسته » بو نرابووه ، له ناکاو به سه ریاکه وتیت ، پاش تیه لدا نیکی موسته هه ق هه ره شه ی لی کردیت . له به یانی به وه که له قوتابخانه گه رایته وه ده بی بچیته لای نه م بو دوکان .. دوکان خودوکان نه بوو کاول بیت له ناو پیره قه یسه ری له نکه فروشی ده کرد .
بنیاده م له هه ره تی لای و و کامل بووندا گه رتورپه و توش و شه ر فروش بی ، ناخو له پیری دا چون ده بیت ؟ سه ره رای نه مه ش هه تا بلی بی پیریکی خو په رست و پاره په رست و دل ره قه ؛ بو په نجا فلس دلی نازیزترین که س له خوی ده شکینی .. کاتی خوشی پولیس بووه ... له گه ل سه ره تای قه ید کردنی پولیس له م وولاته ناوی « سه لیم نه حمه د قادر » ی « سه لیم به گلگه یی » له مه ر خومان له یه که م لیسته ی ناوه کانی پولیس له م شماره تو مار کراوه .. جا هه ر له وکاته وه له ژیانی پولیسیدا زوری شه ر دیوه .. هه ر له شورشی بیسته وه تا ده گاته شورشی شیخ مه حمودی نه مرو چه ندانی تریش .. هه موو ته مه نی پولیسی به نه قل بوون له م شار بو نه و شار بردوته سه ر ... لیره وه بو نه وی .. له م ناحیه له گه ل فلانه قومیسر به ده مه قار ده هات ده یان نارده شوینیکی تر ... له م شوینه ش فلانه نه فه ر له ناکاو له خه وی به یانی به ناگای هیناوه نه میش له رقان چینیکی باشی تیه لدا وه . بوپه نه م تورپه و توشی به وشه ر فروشی به ی بوته هوی نه وه ی سی سالی ره به قی پولیسی ته نیا دووخه ت له قولی چه پیدا نه بینیت ، بگره چه ندا جار کار ده گه یشته راده بییک که فنیش بکریت ... که چی پولیسه کانی ره فیقی هه موو سی خه ت و

چوارخهت به قولیانه وه به ستر ، نه میش به خیری به « شرطی نه وهل ، خانه نشین کرا ... بویه باری ژبانی له هیج شوینیک به یه کجاری نه ده گیرسایه وه ... هر له واجیب و تفه ننگ خاوین کردنه وه و پوستال بویه کردن بوو ، نه ناوا که م تا زور هاوده نگی و هاونشیننی دوویاوی قسه زانی نه کرده ... له لای هموان به که ونه بولیسینی هیج له بارا نه بووو قسه نه زان ناسراوه ... به ریکه وت که ره گه ل چه ند که سانیک دانیشتی ... له قسه کردنا هر باسی شهرکردنی خوی بووه ، که چون به نیتاق سی نه فوری سه رشکاندوه و نه یهیشتوه دست بکنه وه ... له نیشان شکاندن ودهست راستی خوی ددوی .. گوايه جاریکیان به سواری سهردانی گوندیک ده که ن .. بوئیواره له به ردهم دیوه خان ناغوات له گه ل معاون به گ ده که ونه نیشانه شکاندن ... فیشه کان به خه سار دهن ... شتاق نیشانه ناپیکن نه ویش ماره خه س له معاون به گ ده خوازیت ، هر له قایدی خوی چون دانیشتوه هه روا سیره ی تفه ننگ ده گریت ، له گه ل په لاپتکه بزواتن نیشانه که هه لده گریت !

دایکت دهست مه نجه لیکي پر له شوربا برنجی له به ردهم دانای .. « ههسته کوپم .. کاتی دالغه لیدان نی به .. باپیرهت نیستا ده هری بووه ... ده لی که س نی به خواردنم بو بینی ، هه لسایت په قرجه شوربات هه لگرت ، که وتیته ری ... هه ریاشه نه خوشخانه که هینده دورنی په هیلاک بیی ، به بینی خوشمان بی زوریش نزیک نی به .

گوايه شاگردیت و لای باپیرهت روزانهت هه یه ... خوا هه لئاگری ده خیلکی هر به روزانه ی خوت بوگری ... ده خیل له م جورانه بوو که شه ربه ی ناویشی لی درووست ده که ن ده خیل له ده لاقه دانا ... ئیواره و ئیواره « 10 » ده فلسی بو ده خستیه ناو ... کات زستان بوو ... زستان و ژبان له قه یسه ری به م سه رماو سوله پیاو ووشک ده کاته وه دراوسی دوکانداره کان ، هه ریبه که به گویره ی توانای گیرفانی خوی ، ته باخ یا سو به ... پر نه وت کراویان داده گیرساند خویان پی گهرم ده کرده وه ... باپیرهشت له پول په رستی نه سو به نه ته باخ شتاقی نه کری ... ته نیا ته نه که بیکی کون کون که س نازانی له کوی ی په یدا کرده پر له چیلکه دارو پارچه مقه باو کاغه زو کونه په پوده کرده به په ک دوو دلوپ نه وت ناگری تی به رده دان ... ده بووه چره دوکه لیک چاو چاوی نه ده دیت .. بون و به رامیکی بوگه ن وپیس

سه رانسه ری قه یسه ری ده ته نیه وه ، توش نه مه نده له ته نه که ره شداگه راوه که ده چوویته پیش هر هینده نه ده چویته ناو ناگره که ، ئیتر بونی چی و ته ره ماشی چی ... سه رماو دهست و پی ته زین نه م شتانه نازانی .. جا چون بون بکه یت ؟! بوچی تو له بهر هه لامهت و ناوو لیچقاوی لووتت ههستی بون کردنت مابوو ؟! ناگات لی بوو دهرو دراوسی دوکانداره کان هر پرته و بوله یان بوو ، به بونی کونه مقه باو گوونیه و ته رکه دار هیروکاس ده بوون نه شیان ده ویرا روو به روو بو باپیرهت ده ربیرن بویه له تو مور ده بوونه وه و تو یان ده بوغزاند ... تا خیره و مه ندیک پی ی ووت « مامه گیان .. ته باخیکی نیوداشت بکیره .. نه و خه لکه ت کویر کرد به چره دووکه ل ، .. له رقی نه م قسه یه نه ته باخی نیوداشتی کری نه ناگری ناو ته نه که که ش چره دووکه لی دهرو دراوسی بیزار کرد .. نه وه ی قه وما هر له تو قه وما ... ناخر نه روزیک و نه دوونه سی ... ساردو سه رما کاری خوی کردو له له شه له روو لاوازه که تی دا ... روزنه بوو دوچار نه رشیتیه وه ... بوو بوویته چیلکه داریک و هه ناسهت ده دا .

خه ریکی په رینه وه ی شه قامه که بووی ... یه ک دوو تاکسی له هندی تو گرانیان ده کردو دیده یان بولی ده دای توش رووت لی وه رده گیران .. نه وان ده که وتنه وه گهر .. له شه قامه که په ریته وه .. هیشتا ماوته بگه یته سه ری شوسته که ، تا پیچکه یته وه به ره و نه خوشخانه .

وارپیکه وت دوو روزان دوکانتان داخست ... چوو بو پایته خت چه ند فهرده بییک له ننگه بگریت .. هه رکه گه رایه وه بو به یانی چوار فهرده جلی له ننگه گه یشته بهر دوکان . دوو فهرده یان پالتو بوو په کیکیشیان بلوزو کراسی زستانه بوو ، نه وه که ی تریشیان قه مسه له ی ره قه م دارو نووسراوه گه وره و به زاقو زریقه کان بوو .. ئیتر ناوی خوی لی هینا یه ک له دوی یه ک که وته فهرده شکاندن سه رتا له فهرده ی قاپوته کانی هه له چری ، به دهستی خوی له سه رییکی هه لده گرتن هه موو گیرفانه کان ده گه را به لکو نه وه خوايه شتیکی به قیمة تیان تیا له بیرو بیت ... پاش پشکنینی هر قاتیک به ته واوی تو وه رتده گرت و له سه ر بیکت داده نان ... یه کیکیان له دیوی ناوه وه ی یه کیک له گیرفانه کان کات ژمیریکی دوزیه وه .. ژنانه بوو ... له خه نی خوشیان نه یده زانی چی بکات ... ئیدی وه ک بون و به رامی ناگری ناو ته نه که کون کونبوه که له سه رانسه ری

قه‌یسەری هەوالبلاو بووه ، له‌ته‌ك ده‌خيله توژ لێ‌كه‌وتوه كه‌ت نه‌ده‌لاقه‌ داينا ، بۆ‌نوویژ چوووه‌ مزگه‌وت ئاگاداری كردیته‌وه‌ كه‌ له‌ جیگای ئه‌م دانیشیت ده‌ست له‌ هیچ شتیك نه‌ده‌یت تاخوی ده‌گه‌ریته‌وه‌ .. یه‌كێك له‌ دراوسی‌كان به‌ هه‌لی زانی هات سه‌یریکی كات ژمیره‌كه‌ بگات ، كات ژمیره‌له‌ ده‌ست چوووه‌ ئه‌م ده‌ست گشت دراوسی‌كان سه‌یریان كرد .. كه‌ باپیره‌ت گه‌رایه‌وه‌ یه‌كێكان به‌ترسه‌وه‌ كات ژمیره‌كه‌ی هینایه‌وه‌ ... ئاگات لێ‌بوو باپیرت كه‌له‌یی بوو ، به‌لام له‌به‌ر پڕئیشی هیچی بۆ‌نه‌وترا هه‌ر لیوی خوی ده‌كروشت .

ئه‌وه‌ له‌سه‌ری شوسته‌كه‌ نزیك بوویته‌وه‌ ، ریزه‌ دوكانێك به‌ده‌سته‌ راسته‌وه‌ بنیات نراوه‌ .. سه‌رتاشخانه‌یك پیره‌ له‌گه‌نج ، كابرایی سه‌رتاش خه‌ریکی قژ ووشك كردنه‌وه‌ی یه‌كێكان بوو .

زۆرت كه‌یف به‌وه‌نده‌ په‌رچه‌مه‌ ده‌هات كه‌ له‌پیشی نیوچه‌وانت دریز بوو بووه‌ ... هه‌ركه‌ ده‌هاته‌ سه‌رچاوت به‌سه‌ر راه‌شاندنێك به‌رزت ده‌كرده‌وه‌ ، ئه‌ویش زۆررقی له‌ په‌رچه‌مه‌كه‌ت ده‌بووه‌ ... پێی ده‌گوتی « به‌خووبه‌و په‌رچه‌مه‌ت ده‌لی عه‌لموده‌ی نیری » زۆری لێ‌ده‌كردی كه‌ كورتی كه‌یته‌وه‌ ، هه‌ر جاره‌ی به‌ بیانویك له‌كۆل خۆت ده‌كرده‌وه‌ ، كار به‌مه‌نده‌ نه‌وه‌ستا ، شه‌ویك له‌شیرین خه‌ودا بووی له‌گه‌ل خشته‌ خشتی مقاس راه‌په‌ری ... چاوت به‌ په‌رچه‌مه‌كه‌ت كه‌وت خه‌روخشت له‌ناو مستی باپیره‌ته‌ ، وه‌ك شیت هه‌لسایته‌وه‌و چوویت به‌ر ئاوینه‌ ، شیت تر بووی ، ئه‌وشه‌وه‌ تا به‌یانی فرمیسكت هه‌لزشت نه‌خه‌وتی له‌سه‌ر شوسته‌كه‌ پینچت كرده‌وه‌ ، ئه‌مه‌ دوور به‌ دووری نه‌خوشخانه‌كه‌ دیاره‌ ... نه‌ختیك هه‌نگاوت توندكرد .

ئێواران به‌ر له‌ دوكان داخستن « كۆبه‌ » فرۆشێك فیریبوو ده‌هاته‌ قه‌یسەری‌وه‌ له‌به‌رده‌رگا داده‌نیشت ، « كۆبه‌ی سه‌یدی » زۆر به‌تام بوو ، هه‌ركه‌سیك جاریکی بخوارد با ئێواره‌ بیری نه‌ده‌كرد !! كه‌س نه‌بوو تامی نه‌كات ... به‌دوكاندارو مشتەری و ریبوارو گه‌وره‌و به‌جوكه‌وه‌ ده‌بوونه‌ میوانی مامه‌ سه‌ید ... به‌ته‌نیا تۆنه‌بی ... چۆن تامی بگه‌ی ؟ به‌چی بیکری ؟ باپیره‌ت فلسێك به‌ كۆبه‌ نادا بۆ خوی ، بۆ تۆش هه‌ر هیچ ... ئێواره‌ییکیان وه‌ك جارێ به‌ره‌و مزگه‌وت بۆ نوویژی عه‌سر غلۆر بووه‌ ... هینده‌ی پێ‌نه‌چوو مام سه‌ید به‌خووبه‌

به‌مه‌نجه‌لی كۆبه‌ وه‌ك فریشته‌ په‌یدا بوو ، هه‌ر بابا بوو كۆبه‌ هه‌له‌هه‌ بژیرا و ده‌دره‌ به‌ر قه‌مه‌پالان ... نه‌وست تاوی دا سه‌یریکی ده‌خیل ده‌لاقه‌كه‌و پاشان له‌مه‌نجه‌لی كۆبه‌ ماوه‌ییکێ پێ‌ خایاندی ، چاوت نوقاند و ده‌خیلت داگرت ، پاره‌ی خۆته‌وه‌ك سه‌ مافی به‌سه‌روه‌ نی‌یه‌ ، وورگه‌و گورگه‌و زمانت ده‌یان ووت بشکینه‌ ده‌خيله‌ پاره‌كه‌ بشکینه‌و كۆبه‌ییکێ به‌له‌زه‌ت بخۆ ؛ هۆشو بیریشت ده‌یووت نه‌كه‌ی هه‌له‌ی وابگه‌ی پێ‌بزانیته‌وه‌ خراپت به‌سه‌ر دینی ... نه‌كه‌ی ، بگه‌ ، نه‌كه‌ی ، بگه‌ ... له‌ پاشاندا بگه‌ به‌سه‌ر نه‌كه‌ی دا زال بوو ، له‌م شوینه‌ی پاره‌ی تی ده‌هاون خه‌ریکی پاره‌ ده‌ره‌ینان بوویت ، ده‌رنه‌هات ... به‌پارچه‌ ئاسنێك كه‌وتیته‌ فره‌وان كردنی شوینه‌كه‌ ، بۆكه‌رتێك له‌زارکی ده‌خيله‌كه‌ نه‌شكا !! پاره‌ وه‌ده‌ركه‌وت .. هه‌رده‌فلسی بووبۆت ده‌گه‌ژینه‌وه‌ پاره‌ی كۆبه‌ییکت ده‌ره‌ینا و پارچه‌ شكاهه‌كه‌ت خسته‌وه‌ شوینی خوی ، ده‌خيله‌كه‌شت دا ناوه‌ ناو ده‌لاقه‌ ؛ چوویت پاره‌كه‌ت خسته‌ ده‌ستی مام سه‌ید ، گورج كۆبه‌ییکێ چه‌ورت هه‌لگرت ... كه‌وتیته‌ كۆبه‌ خواردن ... ئوخه‌ی ... ئه‌وه‌ كۆبه‌ش ده‌خویت گه‌رایته‌ لای ده‌خيله‌كه‌ت ، دووربه‌ دووری سه‌یرت كرد شكاهیه‌كه‌ دیار نه‌بوو ... هینده‌ی نه‌برد باپیره‌ت گه‌رایه‌وه‌ ، هیچ شتیك تا دوكان داخستن رووی نه‌دا ؛ به‌لام له‌كاتی « 10 » فلس خسته‌ ناو ده‌خیلی ئیمرو ... ده‌خيله‌كه‌ی داگرت ، له‌م كاته‌دا پارچه‌ شكاهه‌كه‌ كه‌وته‌ خواره‌وه‌ ! واقی ورمه‌ !!! سه‌یریکی كرد ... تۆش خۆت لێ‌گێل كردبوو گوايه‌ ئاگاداری هیچ‌نیت ، لێ‌ی پرسی « كێ ده‌ستی‌له‌م ده‌خيله‌ داوه‌ ، .. به‌جولانه‌وه‌ییکێ ده‌ست و ده‌م و چاوت وات بۆ ده‌رخست كه‌ « نازانی » ئای له‌ به‌د به‌ختیت .. سوچ له‌ قه‌باحه‌ت گه‌وره‌تره‌ ... باپیره‌ت نه‌راندی « وادیاره‌ هۆشت له‌دوكانه‌كه‌ش نی‌یه‌ ، شمه‌کیشت لێ‌بدزن ئاگات لێ‌نی‌یه‌ »

گه‌یشتیته‌ به‌ر ده‌رگای نه‌خوشخانه‌ ، زۆری وه‌ك تۆ ، ده‌ست به‌ په‌رچه‌و شتی تر راه‌ستا بوون ... پۆلیسه‌ پیره‌كه‌ی به‌ر ده‌رگا ریگه‌ نادات كه‌س به‌چیته‌ ژووره‌وه‌ .. زۆر توپه‌وتووش دیار بوو ، نه‌ ئه‌م ریگه‌ی كه‌سی ده‌دا ، نه‌خه‌لكه‌كه‌ش په‌رته‌یان لێ‌ ده‌كرد ، وورده‌ وورده‌ش به‌رده‌رگا په‌ترخه‌لكی لێ‌كۆده‌بووه‌ ... پۆلیسی باپیره‌ت بیره‌كه‌وته‌وه‌ ئه‌ویش ئاوا توپه‌و تووش بوو ، بویی كه‌خانه‌ نشینیش كرا ؛ ئه‌وه‌نده‌یان مووچه‌ بۆ‌نه‌بیره‌وه‌ كه‌ ژیانیکێ ئاسوده‌ بژیییت .. « 30 » سی سالی پۆلیسی كردبوو ..

سى عقوبەتى لەسەر سى شەرھە بوو ... كۈنى يەكەي لاپەرھى خالى تيا نە بوو ، معاون و مفەوزو رەئىس عورەفاو عەرىف نە مابوو سەريان نە شىكىنى و لەگەليان بە دەمەقال نە ھاتىنى . ئەو ئامىرەى موچەى خانەنشىنى بو بىرپىوۋە ھىى ووتبوو ھەق وايە ھىچت بو نە بىرمەو ، بەلام مندالەكانت بى گوناھن ، بىرۇشتىكت بو دەنووسم !

پوليسە پىرى تۇرەو توشى بەردەرگا ، ھەر بە روخسار توى ناسى يەو ، لىت ھاتەپىش ، ووتى : تۆكۈرەزاي مام سەلىم نىت ؟ ووتتە : بەلى ؛ ووتى يەو : ئەى بو دەنگ ناكەى : وەرە بىرۇ ژوورەو وەرە ، تاقەتى جىنۋى مام سەلىمان نى يە ، دەرگاى بوخستىتە سەرپىشت ، ئاورىكت لەوانەى تەكت دايەو وەك پىيان بلىى چى بىكەم مام پوليس چى لەگەل ناكەى ، لەدەرگاۋە بە ژوورەو توتى .

شەو لەمالەو داواى ئاوى لى كىرەت ، توش دەخىل شىكاندەكەت لەبىر نە مابوو ، جامى پىر ئاوت دايە دەستى ، لە ناكاو پىرى دا مەچەكت ... بەگۈپالە نەستورەكەى كەوتە سەرت ... گوناھت زور بوو ، چگە لە دەخىل شىكاندن ، رقى كات ژمىرەكەشى بى دارىشتى .. زورى تى ھەلداى ، گۈپالىك بەر سەرت كەوت ، خوين فرەكەى كىر : جا پىاوم دەوى دەستى بگرىت كوا پىاۋ ، خو باۋكە جوانە مەرگەكەت لەمىزە بو ئەم سەگمە حەسارى يە مال ئاۋاى يە كجارەكى لى كىرەت ، خوا كىردى لە دەستى بەرەللا پوۋىت بەم شەو لەمال دەرپەرىت ، ھەر بە ھەلاتن چوۋىتە مالى خالت .

گەشىتتە ناۋقاۋشى پىاۋان : نەتزانى لەكام لايە ، كام قەروىلە ھەو ، جا چۈن بزانىت ؟! گەر تائىستا ئەمە بو دوو مانگ دەپوات لەنەخوشخانە كەوتو تۆ سەردانىكت نە كىردو . دەمىكە لىك تۇرەن .. دلى يە كىرتان شىكاندوۋە ... يەكترى نادوۋىن .

سەردەمىك بلعاتىكى خراپت گرتبو : بەيانىان باپىرەت « 20 » كراسى ووتوكراۋى پىت دەدا و فىتەكەى بى دەوتى تالە نىۋ بازارو سەر شەقامەكان ساغىيان كەيتەو : توش يەكسەر كراسەكانت ھەلدەگرت و بەرەو مال دەبوۋىتەو ، بو گۈرەپانى تۈپى بى ، جا گەر يەكەلە سەر رىگاى خوتەو كراسىكى كرىبا دەناچش : دەگەپشتىتە لاي يارى كەرەكان : كراسەكانت دەكردە دوو كۆمەل « 10 » كراس لەم لا دە يەكەى ترىش لەولا

لەبىرىتى كۆمەلە بەردى گۆل دات دەنان ! ئىدى ئەو ھەموو تۈزۈخول و پىسايى يە لەسەر كراسەكان دەنىشتەو كراسى وا ھەبوو رەنگە ئەصلى يەكەى وون دەبوو ، پاش ئەو ھى تەواۋ ھىلاك دەبوۋىت كراسەكانت كۆدە كىردەو ھەو بەرەو دوكان دەبوۋىتەو ، تومەز باپىرەت ھەستى بى كىردى بوۋى رۆژىك بە نەينى دوورو نىزىك دوات كەوتبو ، ھەستت بى نە كىردى بو لەبى خەبەران كەشكەك سەلاۋات .. يارى دامەزراۋىك دوو جارىش خوت لەتۈزۈخول وەرداۋ چەند تۈپىكىش بەر كۆمەلە كراسى ئەوسەر كەوت ، لەناكاۋ دەستىك توند شانى گرتى ... سەرت ھەلپىرى ھەر ھىندە زراوت نەرژا .. ھەر گۈرپىوۋە بەردىك و كىشاي بە سەرتدا ، خوين فرەكەى كىر لەھوش خوت چوۋىت ، كە بە ئاگا ھاتى يەو شەلالى مېزىبوۋ بوۋىت چاۋت كىردەو دايكت لە ژوور سەرت چاۋ بە فرمىسك دانىشتىو .

لەنەخوشىكت پىرى .. ديارە ناۋبانگى لەم قاۋشەش بلابوۋتەو ، بوپە كابرالى نەخوشە يەكسەر دەستى ھەلپىرى ، گوتى : ئەو ھى لاي پەنجەرەكە خويەتى ، زەىنت دايى لەسەرگازى پىشت لى كەوتبو ، چاۋ لەمولەق سەيرى بن مېچى دەكرد ، چوۋىتە لاي ، ھىندە كوشات ھىچت بوۋتەو ، ھەستى كىر يەكەل لاي وەستاۋە ، چاۋى تى بىرى ناسى تىو ، وا سەيرى دەكردى ، چاۋ چاۋى جارەن نەبوۋ تىروانىنەكەى پىر بوۋ لەسۆز ... لەترس ... لەمردن .. لەپارەنەو ، بەچاۋ دەيدواندى : رۆلەكەم ، كۈرەزاجۋان و جىلەبى رەحمەكەم ، بوچ لىم ناپىرى ؟ لەبەرچى سەردانم ناكەى ؟ راستە زور ئازارم داۋى ... بوۋمە ھوى سەر لى شىۋان و نەخوشى دەست و بى سىبى يەكەت . بەلام من باۋكى باۋكتم ، يانى گنەر باۋكت لەزورىەتى من نەبوایە توش نەدەھاتىە وجود ، وەرە .. وەرە با ئاشت بىنەو ھەگەردەنم ئازادىكە . دەستە چىرچ و لەرزۈكەى ھەلپىرى بەسەرى داھىنەى توش دەستىت گىرت و پىر بەسى يەكانت ماچت كىر ، غوربەتىكى بەگۈر لەناۋ قوۋلاى دەرونتەو سەرى كىر : فرمىسك لەچاۋت چۈگەلەى بەست ، ئەمىش ھەك تۆ فرمىسكى بەچاۋە قوۋل و بچۈكەكانى دەرشت ، دەستىت بە دوا ماچكردنەو لەسەر سىنگى دانا .. مەنچەلە شورباكەت بەرزكردەو ھىشتا ھەر گەرم بوۋ بەسۆزۈ بەشىمانى يەو گوتت « باپىرە داۋاى شورباى برىجت كىر بوۋ : ئەو مەن بوم ھىناى » .